

so prignali v Maribor 22. maja. Izpovedal je, da je meseca februarja po pobegu iz zapora na Pobrežju pri Mariboru sklenil zvezo z znančema, v kojih spremstvu je izvrševal vlome. Plen, katerega so si prilastili, znaša po Babičevi cenitvi 25.000 Din, vendar so dobili oškodovani ukradeno blago nazaj. Dvakrat je vlomil v trgovsko hišo »Pregrad« na Aleksandrovi cesti v Mariboru in tretjič v trgovino s čevlji Kerber na Pobrežju. Odločno pa taji, da bi bil udeležen pri vlovu v tekstilno tvornico Stein na Pobrežju, ker je bil tedaj že v Zagrebu.

Vlomilci na delu. V Graški gori nad Slovenjgradcem so obiskali vlomilci posestnika Franca Detečnika, kateremu so odnesli 40 kg prekajenega mesa. — Najbrž isti nepridipravi so razbili v noči izložbeno okno na trgovini Viktorja Planinšeca v št. 11ju pod Turjakom. Odnesli so raznega blaga za 13.000 Din. Uspel jim je neopažen pobeg, ker je ob času vloma močno deževalo.

Zločin na cesti. Na cesti med Ormožem in Mihovcami se je zgodil zadnje dni na večer krvav zločin. Posestniški sin Matija Gottwein se je vračal z zborovanja na kolesu proti domu. Na mostu preko potoka Lešnica je zadel na gručo ljudi, med katerimi je bil tudi 24letni Anton Gomboc, delavec doma iz Dolnje Lendave, ter zakonca Ivan in Terezija Hrčič. V temi je zgubil Gottwein ravnotežje in je padel s kolesa. Razljuten se je pobral s ceste, potegnul nož in se je pognal proti Gombocu. Napadeni je bil takoj presenečen, da se ni niti v bran postavil. V naslednjem trenutku mu je zasadil kolesar nož v levo stran prs tako, da se je zgrudil pri prici mrtev.

Cerkveni rop. V noči je bilo vlomljeno v župno cerkev v šmartnem pod šmarno gorjo pri Ljubljani. Vlomilec je na nepojasnjen način prišel v cerkev, vlomil v tabernakelj, vzel monštranco za Najsvetejšim in razmetal vse hostije po oltarju in po tleh. Sodijo, da je nazbrže zvečer namenoma ostal v cerkvi ter se pustil zakleniti, da je potem imel lažje delo. Zjutraj so opazili

to žalostno tatvino, pa je žal manjkala za roparjem vsaka sled.

Radi popivanja nož. V Šiški pri Ljubljani je bil od Jožefa Završnika iz Škofje Loke življenjsko nevarno zaboden 40letni Leopold Žbona, doma iz Bače pri Gorici. Vzrok zločina je brezmejno popivanje.

Izpred sodišča.

Obsojen na 4 leta in 6 mesecev robije. Dne 22. maja je obravnavalo celjsko sodišče slučaj uboja, katerega je zagrešil 21letni delavec Edvard Grmovšek, doma iz občine Globoko pri Brežicah. Letos 22. marca je smrtno zabodel v Piršembregu Mihaela Petančiča, očeta treh nepreskrbljenih otrok. Poleg uboja se je še zagovarjal radi lažje telesne poškodbe. Sodba se je glasila na 4 leta in 6 mesecev robije.

Slovenska Krajina.

Naš misijonar Kerec v nevarnosti, to se je hitro razneslo v rojstni fari Sv. Sebeščana, ko je to vest prinesel »Slovenec«. Farani molimo, da Bog očuva našega misijonarja, če je še pri življenju; če je pa že dal življenje za našo sv. vero, pa molimo za njegovo dušo.

Turnišče. Prednica tukajšnje sirotišnice, č. s. Zora, se je peljala na vozu s postaje Beltinci. Med izogibanjem na cesti je pridrvel še tretji voz od zadnje strani in se je konj nenadomama ustrašil in je voz zdrvel v jarek. Sestra prednica k sreči ni bila pri padcu prav nič poškodovana. To je pač zopet znak, da posvečajo razni vozniki premalo pažnje prometu na cesti. — Sirotišnica je sprejela dva otroka, ki sta ostala siromaka v Gomilicah. Fantek je star 5 let, deklica 4 in sta Gjerkeševa. — Dne 21. maja, na praznik Kristusovega vnebohoda, je bila naša župnija vsa razgibana in živa. Vršila se je namreč birma. S kakim veseljem so hiteli otroci v hišo božjo, ni mogoče reči. Lepo je bilo, ko smo sprejeli svojega g. škofa.

Sv. Sebeščan. Na Vnebohod smo imeli tukaj slovesnost prvega sv. obhajila. K obhajilni mizi je pristopilo 67 otrok, nekateri stari že 13 do 14 let. Ta dan smo zelo slovesno praznovali. Prvoobhajilci so se zbrali v tukajšnji šoli in šli s

svojim katehetom v procesiji v cerkev. Pri krstnem kamnu so ponovili krstno obljubo. Med sv. mašo so peli na koru otroci, posebno je ganila vse pesem prvoobhajancev, ko se je tako lepo razlegalo po cerkvi »k angelski mizi, prvičkrat grem«. S prvoobhajanci je pristopilo k obhajilni mizi tudi večina staršev in zelo dosti drugih vernikov. Po sv. maši so dobili otroci v župnišću obilen zajutrek. Seveda tudi fotografiranje ni smelo izostati.

Sv. Sebeščan. Marijin vrtec je priredil na Vnebohod materinski dan, ki je bil združen s prireditvijo naših prvoobhajancev. Popoldne po večernicah se je zbrala na dvorišču župnišča vsa fara.

Blagoslovitev novega križa. Na binkoštni ponedeljek bo pri Sv. Sebeščani blagoslovitev novega križa. Podoba Kristusa je izdelal g. Sojč iz Maribora. Križ sam pa so postavili domači obrtniki. Križ bomo nazivali: Slomšekov križ. V ponedeljek dne 1. junija, popoldne po večernicah, bomo šli k novemu križu v procesiji. Tudi darovanje bomo imeli, ker je križ dražji, kot smo računali.

Prijeta ciganska tolovaja. Med Brezovico in Salamenci sta izvedla ciganska brata Geza in Albert Kovač roparski napad, ki je bil razkrinkan po odtisu noge. Zvečer se je vračal proti domu Karl Žeks iz Pečincev. Naenkrat sta ga zastavila dva neznanca. Eden ga je strahoval z naperjeno karabinko, drugi mu je preiskal žepa in nahrbtnik. Odvzel mu je 250 Din, 15 komadov mila, nove čevlje in salamo. Napadeni je še dobil dva udarca v obraz, nakar je vzela noč roparja. Žeks je ovadil napad orožnikom, opisal je tolovaja kot bosá in ciganske govorce. Orožniki so si ogledali mesto napada in opazili odtis bosa noge, katerega so vili v mavec in so začeli preiskovati bosim ciganom v sosesčini noge. Z ulitkom se je ujela noga 25letnega cigana Geza Kovača v Brezovici. Prijeti je skrajaj tajil, pozneje pa je izdal še svojega brata Alberta. Ciganska brata sta bila na tatinskem pohodu za kokoši. Pri dveh posestnikih sta vlomila zastoj v kurnike. Radi neuspeha pri vlovih sta se lotila roparskega napada na Žeksa, ki ju bo spravil na nekaj let pod ključ.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Iz življenja v Addis Abebi po zasedbi.

Po italijanskih poročilih je v Addis Abebi že dalje časa povsem mirno in je življenje v čisto navadnem tiru. Obnovitvena dela so v polnem teku, banke poslujejo in predvsem je skrb Italijanov, da bi zboljšali v abesinski prestolnici prometne razmere, razsvetljavo in bi preiskrbeli mesto z zadostno količino pitne vode. Novi civilni guverner v Addis Abebi Bottai je peljal časnike v negušovo palačo, kjer so si ogledali, koliko je razčepjena in nedotaknjena. V neguševi knjižnici je vse razbito, na tleh leži na stotine knjig. V nekaterih knjigah je videti še beležke s svinčnikom, ki si jih je delal

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Prav malo še. Ne gre mi od rok in po volji mi tudi ni. Če pa se vrnem prazna, me baša in Bistra tepeta. Po sili me hočeta prodati, ker nisem za nič.«

»Koliko si pa stara?«

»Dvajset let in tri.«

»Ali nikogar nimaš svojega: ne očeta, ne matere?«

»Oba sta mi umrla.«

»Ali omožena tudi nisi?«

»Ne. Bistra me je hotela vdati, toda baša ne pusti in jaz tudi nočem moža; moški so vsi hudobni.«

»Morda je tisti tvoj baša zadovoljen, da si ušla, in se ne briga več zate.«

»O ne, ne, povsodi me išče, ker hoče dobiti denarja zame. Tisoč dinarjev je hotel, stari pa je ponujal samo dve sto in še to je povrh zahteval, da baša s svojo družino čim prej čez mejo izgine. Zadaž za grmom sem prežala in sem vse čula. Ker je bilo ponoči, me nista opazila. Da me baša zalezuje, to vem gotovo. Večkrat sem ga videla, še včeraj — tam doli na vasi, ko je od hiše do hiše letal. Če me najde, bo strašno. Ne smem daleč iz gozda, skriti se moram.«

»Revica, kako bi ti človek pomagal?«

»Ni mi pomoči.«

»Jaz ti bom pomagala. V mesto pojdeva k orožnikom pa na sodnijo. Gospodje te morajo varovati.«

»Za nas cigane ni varstva. Nas vse zaničuje, zapirajo nas in preganjajo.«

»Tem bom pokazala!« se je potovka razhudila. »Če se bodo kaj omecovali, jim bo Jerca zagodla, in da Jerca ne piska na mile viže, to gospodje vedo.«

V tem trenutku je ciganka presunljivo zakričala:

»Ooh — tam je! tam je!«

Iz gozda je pridrvel divjak v rumeni obleki, z rdečim pasom in zelenim klobukom. Ciganka je hotela bežati, od strahu pa so ji otrpnile noge, tako da ni mogla prestopiti. Oklenila se je Jerce in zakričala:

»Pomagaj mi! Pomagaj mi! Ubil me bo.«

Ciganski poglavar je stal že pred njima. Kakor tigru so se mu režali beli zobje, v črnih očeh pa mu je gorel ogenj. Z bičem, ki ga je držal v desnici, je široko zamahnil in oplazil ciganko po hrbtu:

»Ali te imam, prekleta krotka!«

Dekle je na glas zatulilo in se še trdneje oklenilo potovke; ta pa jo je odrinila in ciganu iznenada zasolila dve krepki klofuti, eno na levo, eno na desno, ter zavpila nad njim: